

Sygn. akt VU 89/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

19 sierpnia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sonia Lasota-Zawisza

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : Tomasz Kałuża-Herok

po rozpoznaniu 19 sierpnia 2021 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy M. W.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w K.

o ustalenie niepełnosprawności

na skutek odwołania M. W.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w K.

z dnia 11 lutego 2020 roku

sygn. (...)

o d d a l a o d w o ł a n i e .

Sygn. akt V U 89/20

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z 11 lutego 2020 roku nr (...) Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w K., po rozpatrzeniu odwołania od orzeczenia Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w R. z 7 listopada 2019 roku, uchylił zaskarżone orzeczenie w części dotyczącej ustaleń zawartych w punktach II i IV i przyznał odwołującemu M. W. symbol niepełnosprawności 12-C (pkt II), a także orzekł, że orzeczenie wydaje się do 31 marca 2022 roku (pkt IV). W uzasadnieniu wskazał, że uchylił zaskarżone orzeczenie w części dotyczącej trwałości wydanego orzeczenia oraz symboli przyczyny niepełnosprawności gdyż zostały ustalone niezgodnie ze zgromadzoną dokumentacją medyczną oraz obowiązującymi przepisami. (vide: akta organu rentowego)

W odwołaniu przedstawiciel ustawowy odwołującego podał, że odwołujący M. W. choruje na zespół (...). Wniosła o zmianę pkt 7 i daty ważności orzeczenia do ukończenia przez odwołującego osiemnastego roku życia. Dodał, że odwołujący wymaga stałej opieki, gdyż nie jest możliwym wyleczenie ww. choroby. (vide: k. 3-3v)

W odpowiedzi na odwołanie WZON wniósł o jego oddalenie i podtrzymał wcześniejsze twierdzenia. (vide: k. 5-5v)

Sąd ustalił:

Orzeczeniem z 7 listopada 2019 roku Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w R. zaliczył odwołującego M. W. urodzonego (...) do osób niepełnosprawnych, z symbolami niepełnosprawności 12-C, 10-N, orzekając, że odwołujący wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych poprzez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki oraz wymaga konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji. Orzeczenie zostało wydane do 30 listopada 2021 roku.

Wskutek odwołania, Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w K. orzeczeniem z 11 lutego 2020 roku nr (...) uchylił zaskarżone orzeczenie w części dotyczącej ustaleń zawartych w pkt II i IV i przyznał odwołującemu symbol niepełnosprawności 12-C (pkt II), a także orzekł, że orzeczenie wydaje się do 31 marca 2022 roku (pkt IV). Wskazał, że uchylił zaskarżone orzeczenie w części dotyczącej trwałości wydanego orzeczenia oraz symboli przyczyny niepełnosprawności, ponieważ zostały ustalone niezgodnie ze zgromadzoną dokumentacją medyczną oraz obowiązującymi przepisami.

Dowód: orzeczenie PZON z 07.11.2019 roku, odwołanie z 17.11.2019 roku, orzeczenie WZON z 11.02.2020 roku – w aktach WZON.

Odwołujący jest osobą niepełnosprawną z symbolem przyczyny niepełnosprawności 12-C, a orzeczenie powinno być wydane do 31 marca 2022 roku. Odwołujący nie wymaga zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne. Wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych, rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe i inne placówki. Odwołujący nie wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji, wymaga jednak konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna w procesie jej leczenia, rehabilitacji i edukacji. Ponadto, nie wymaga prawa do zamieszkiwania w oddzielnym pokoju, a także nie spełnia przesłanek określonych w art. 8 ust. 3 a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r.- Prawo o ruchu drogowym.

Dowód: opinia biegłego z zakresu psychologii dziecięcej T. B. (1) k. 37-43, opinia biegłego z zakresu psychiatrii dziecięcej D. Ż. k. 79-84, dokumentacja medyczna – w aktach WZON

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci ww. dokumentów, a także w oparciu o opinie biegłych z zakresu psychologii T. B. (2) i z zakresu psychiatrii D. Ż., podzielając ich wnioski jako wysnute przez osoby będące specjalistami w ww. dziedzinach. Podkreślić należy, że przedstawiciel ustawowy odwołującego nie zgodził się z opinią biegłego z zakresu psychologii, jednakże nie wskazał konkretnych merytorycznych zarzutów. Co do opinii biegłego z zakresu psychiatrii, strony nie wniosły zastrzeżeń.

Sąd zważył:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r., Nr 127 poz. 721 j.t. ze zm) osoby, które nie ukończyły 16 roku życia zaliczane są do osób niepełnosprawnych, jeżeli mają naruszoną sprawność fizyczną lub psychiczną o przewidywanym okresie trwania powyżej 12 miesięcy, z powodu wady wrodzonej, długotrwałej choroby lub uszkodzenia organizmu, powodującą konieczność zapewnienia im całkowitej opieki lub pomocy w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych w sposób przewyższający wsparcie potrzebne osobie w danym wieku. Art. 6b ust. 3 pkt 7 ww. ustawy stanowi, iż w orzeczeniu powiatowego zespołu, poza ustaleniem niepełnosprawności lub stopnia niepełnosprawności, powinny być zawarte

wskazania dotyczące konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Na podstawie § 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 lutego 2002 r. w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia (Dz.U. z 2002 r., Nr 17 poz. 162 ze zm) oceny niepełnosprawności u osoby w wieku do 16 roku życia, zwanej dalej „dzieckiem”, dokonuje się na podstawie następujących kryteriów: przewidywanego okresu trwania upośledzenia stanu zdrowia z powodu stanów chorobowych, o których mowa w § 2, przekraczającego 12 miesięcy (pkt 1), niezdolności do zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych, takich jak: samoobsługa, samodzielne poruszanie się, komunikowanie z otoczeniem, powodującej konieczność zapewnienia stałej opieki lub pomocy, w sposób przewyższający zakres opieki nad zdrowym dzieckiem w danym wieku (pkt 2), albo znacznego zaburzenia funkcjonowania organizmu, wymagającego systematycznych i częstych zabiegów leczniczych i rehabilitacyjnych w domu i poza domem (pkt 3).

Ustalając okoliczność niepełnosprawności odwołującego Sąd podzielił opinie biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii - jako sporządzoną przez osoby będące specjalistami z zakresu schorzeń występujących u odwołującego. Opinie zostały sporządzone niezależnie przez dwóch biegłych. Z zebranego materiału dowodowego w tym dokumentacji medycznej, przesłuchania za odwołującego jego przedstawiciela ustawowego oraz opinii biegłych sądowych z zakresu psychiatrii i psychologii wynika, że odwołujący jest osobą niepełnosprawną, u którego zdiagnozowano zespół (...), tiki i zaburzenia emocjonalne. Jest pod stałą opieką lekarza pediatry i psychiatry. Ponadto był hospitalizowany w celu diagnozy zgłaszanych bólów głowy, a także w związku z tikami oraz zaburzeniami pamięci i koncentracji uwagi. Odwołujący nie wymaga opieki lub pomocy w znacznym stopniu przewyższającym zakres opieki nad zdrowym dzieckiem w tym wieku, nie wymaga stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby. Odwołujący jest samodzielny w stopniu wystarczającym do załatwienia wielu spraw adekwatnych do jego wieku. Nie wymaga stałej opieki w codziennych czynnościach, jak np. dbaniu o higienę, ubieraniu i rozbieraniu się, czy zjadaniu posiłków. Odwołujący potrzebuje jednakże stałego nadzoru podczas procesu edukacji i nauki ze strony drugiej osoby. Wymaga systematycznej pracy terapeutycznej, w tym treningu umiejętności społecznych. U odwołującego kształtuje się inteligencja pozawerbalna, gdyż posiada normę intelektualną na poziomie ponadprzeciętnym. Adekwatnym okresem wydania orzeczenia o niepełnosprawności jest 31 marca 2022r. co jednoznacznie potwierdzili biegli. Podkreślić należy, iż orzeczenie nie może być wydane do ukończenia 18 roku życia odwołującego, gdyż wobec osób, które ukończyły 16 lat konieczne jest wydanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności zawierające wskazania odnośnie zatrudnienia.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie przywołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., wobec braku przesłanek do zmiany orzeczenia Sąd oddalił odwołanie.